

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt).
(FremSAT 24/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inger Støjberg (V):

Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag om ændring af havmiljøloven.

Det er et forslag, der tager sit afsæt i at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre de internationale forpligtelser, der ligger i FN's Søfartsorganisations MARPOL-konvention og konventionen til beskyttelse af bl.a. Nordsøen – det er også det, der kaldes for OSPAR – og sidst EU's direktiv om modtagelse af affald i havne.

Venstre ønsker at styrke indsatsen for at beskytte havmiljøet, og taler man miljøindsats over for havmiljøet, er det helt afgørende, at bestræbelserne sker gennem en fælles indsats på internationalt plan og gennem en fælles aftale om tidsplanen for iværksættelsen, hvilket i øvrigt også er tilfældet.

To af hjemlerne er nødvendige for at ratificere MARPOL-konventionens bilag VI, der blev vedtaget i 1997. Det er det bilag, der handler om forebyggelse af luftforurening fra skibe. De væsentligste hjemler til gennemførelsen af bilaget er allerede indeholdt i eksisterende lovgivning, men to felter mangler. Dels mangler bestemmelserne, der kan pålægge brændstofferleverandører at dokumentere kvaliteten af det brændstof, der leveres til skibe, og dels mangler der regler om modtagelsesfaciliteter for ozonnedbrydende stoffer og udstyr, der indeholder disse stoffer.

Der er ingen tvivl om, at gennemførelsen af MARPOL-reglerne kan få en gavnlig effekt på miljøet. Luftens indhold af svovldioxid og kvælstof falder, og belastningen af ozonlaget bliver mindre, en udvikling, Venstre selvfølgelig støtter, og en udvikling, vi fortsat vil arbejde på går i den rigtige retning.

Ud over de omtalte forslag til ændringer som følge af MARPOL-bestemmelserne, indeholder lovforslaget også en hjemmel, så Oslo-Paris-konventionens – det er som sagt det, der også kaldes for OSPAR – harmoniserede retningslinjer om overvågningsforpligtelsen for offshore-

indvinding af olie og gas også kan gennemføres. Denne harmonisering af overvågningen vil give et bedre overblik, og det vil give en større viden om påvirkningerne af havmiljøet, hvilket vi selvfølgelig i Venstre også går ind for.

Den tredje ændring i lovforslaget indeholder hjemmel til at gennemføre en del af det EU-direktiv, der drejer sig om modtagefaciliteter af affald i havne. Det er en hjemmel, der er nødvendig for at kunne fastsætte regler om, hvordan anvendelse af skibes affald skal ske. Resten af det omtalte EU-direktiv kan uden videre gennemføres med hjemmel i den gældende miljølov.

Venstre synes, at det er godt og helt nødvendigt at bringe disse forhold i orden og tilslutter sig derfor ændringerne.

Sidst indeholder lovforslaget en række ændringer, som naturligt følger af, at ansvaret for overvågningen af havmiljøet fra den 1. februar år 2000 blev flyttet til Forsvarsministeriet. Der er ingen indholdsmæssige ændringer i den forbindelse, men da ændringen skete – ifølge en kongelig resolution – blev det aftalt, at man skulle ændre havmiljøloven ved førstkommende lejlighed, og førstkommende lejlighed er altså nu.

Kl. 21.25

Set i et miljøpolitisk perspektiv betyder de ændringer af havmiljøloven, som vi står over for her, bedre overblik, mere viden, og at landene i fremtiden i endnu højere grad kan trække på samme hammel til gavn for en positiv udvikling af havmiljøet.

Jeg kan derfor på Venstres vegne støtte forslagene til ændringerne i loven og håber på en god videre behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Torben Hansen (S):

I Socialdemokratiet ser vi det som en meget vigtig politisk opgave at sikre et ordentligt og rent havmiljø. Havmiljøet er sårbart – det ved vi alle – med mangfoldige biologiske kulturer, men er jo samtidig vores spisekammer og vores livsgrundlag. Derfor skal vi altid i det, vi laver, gå efter forsigtighedsprincippet, og vi skal også gå efter forurenere betaler-princippet.

Forureningen og dens følger er grænseoverskridende, og det vil derfor være naivt at tro, at vi alene kan løse og forebygge miljøproblemer i vores egne farvande. Et stærkt, internationalt forpligtende samarbejde gennem et net af konventioner er nødvendigt, for at vi kan sikre vores havmiljø.